

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovega, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnishvi v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Kletk Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglasov i cm² 75 par; 1/4 stran: dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1:50 D., v poslanom 2:50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse og-lase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Varnost za vloge v posojilnicaj.

Šparanje i gospodarstvo.

Med bojnov je gospodar-skomi življenji ljudstva škodilo ne samo to, de se je na bojiščaj vničilo vno go blaga, štero je bilo žmetno naskori nadomestiti, nego tudi to, da je šla vrednost penez tak nagloma dol. To kapanje penezne vrednosti je melo za posledico, da je skoro nihče več ne šteo šparati. Či si dnes na stran djao par kronic, si za par mesecov že dosta menje do-bo za nje. Vsakši je živo ta ven den. Šparanje pa je za gospo-darstvo glavni predpogoj.

Hvala Bogi so se začele pe-nenezne prilike telko vrejivati, da je dobo penez že stalno vrednost i stem v zvezi se je začelo že tudi šparanje nazaj povračivati med ljudstvo. Nekelko nas prisil-javle tudi težki gospodarski po-ložaj, da si kaj denejo na stran, šteri zmorejo za hujše čase. Zna-menje toga je, da se vno gi ki se hrarijo iz veseljačenja ljudstva, tožijo, da nega prej tak več zas-lužka. Ne pravimo, da je gospo-darski položaj rožnati, nego telko pa je li istina, da se tu pa tam že znajdejo gospodarje, pa tudi domači naši amerikancov, ki majo nekelko več pod palcom, kak je za vsakdenešnje življenje potrebno. Kama pa s temi pri hranki?

Žela po velki interešaj.

Po vojni se je poprek ljud-stva prijela nekša lakovnost obo-gateti brezi dela na lehkí način s špekulacijami. Zrok je bio že med bojnov. Blago, posebno pa ešče strošek se je ne smeo prosto slobodno odavati, zato so v cenaj nastanoli velki razločki, kde je bilo pomenkanje, so šle gor, indri pa so zaostale Te okol-ščine so namamile ljudi, da so začeli švercati. Posebno pa se je to pokazalo po bojni. Vse to je napravilo, da se je med ljudmi razširo düh, šteri šče brezi trüda hitro bogateti. Te düh se je pre-neseo na banke, druge penezne zavode i tudi posamične ljudi.

Delo bank.

Banke so po bojni šle jako za tem, da do mele kem vekši promet. Trbelo je teda meti kem-več penez, zato so banke davale vekše interese za vložene penez-ze kak posojilnice. Razloček je toti ne bio velki, vendar pa je že človek takši, ka raj da ta, kde njemi pride kakši krajcar več. Tak so vno gi nalagali penezze v banke, štere so je davale potrebnim na velke interese. To je bilo

za vno goštere nesreča. Z bank lahko jemlejo na posodo penezze trgovci, ki je hitro i z dobičkom obrnejo. Z bančnimi pe-nenzi lahko dela samo trgovec, šteromi blago hitro ide v penezze, ne pa tisti, ki njemi blago dugo leži. Tak se je teda zgodilo pri zadnji kredaj bank, de so njim vno gi, ki so vzeli z nji pe-neze, ne mogli povrniti, ar so ne meli niti telko, da bi interese zmagali. Pri tom pa so ne zgü-bile samo banke, nego tisti, ki so v nje naložili penezze.

Delo posojilnic.

Nasprotno pa delajo poso-jilnice. Njim, či so v dobri rokaj ide pred vsem ne za to, da bi mele kemveč dobička, či ravno bi pri tom mogoče prišeo tisti, ki jemle tam naposodo na nikoj, ide se njim pred vsem za to, da zbirajo prišparane penezze, pla-čajo za nje menše, pa gvišne in-terese i je davlejo potrebnim na posodo. Razložek med bankov i med posojilnicov je teda te, da banka gleda samo na to, da njoj plača što kemvekše interese, po-sojilnica pa gleda tudi na to, da da živeti svojim dužnikom. Nek-da so rojarje prle kak so rojom med jemali, iste spoklali, zdaj pa njim jemlejo med, ne da bi nje vničili, nego skrbijo za nje, da včele same živejo i nosijo več medü. Ravnotak je s posojilnica-mi i bankami. Posojilnica zmaga, ne samo, ka bi pobirala.

Ka je teda glavno.

Naj se vsaki, prle kak de neseo svoje penezze kama v po-sojilnico, hranilnico ali banko, pi-ta, gde je bogše meti penezze? Ali tam kde toti dajo več intere-ša, pa je ne tak dobra garancija za šumo, ali pa tam kde dajo menši intereš pa je isti gvišen i gvišna tudi šuma. Kde je bogše, to znamkar nede žmetno vgoniti. Pri bankaj najmre majo takzvine rezervne kapitale, s šterimi ga-rantirajo vložnikom njihove vlo-ge, pri posojilnicaj z neomejeno zavezo pa vsaka kotruga garanti-ra s celim svojim imanjom. Ka je teda več ali nekaj stojezero pe-nenez, šteri vrednost je nestal a, ali pa po par sto imanj, štera majo stalno vrednost? Zato pa se je ešče nikdi ne pripetilo, da bi prišla štera posojilnica z ome-je nov zavezov v kreda, pri šte-roj bi vložniki kvarni bili. Pri bankaj pa se je to, kak so nam kazali zadnji časi, večkrat zgodilo. Tudi se pri posojilnicaj dos-ta bole pazi komi se posodi, ar kotrige, štere so raztepene po

vesnicaj znajo, komi se lahko za-vüpa pa komi ne. V posojilnicaj z neomejenov zavezov je teda penez popunoma zagvišani i je tudi na pomoč bližnjemi, ki pri-de do falejšega posojila.

Nekaj od vzgoje.

Vzgajati se pravi stalno i zavestno vplivati na mladoga člo-veka z namenom, da ga tak zob-likujemo (damo formo njegovimi mišljenji, voli i čütenji), ka de te, kda doraste, mogočo samostalno zvršavati svojo živlensko nalogo i da dosegne namen svojega življenja.

Proti vzgoji so se zdignoli po-misleki, rekši, da je vplivanje na mladoga človeka nemogoče, da je značaj vsakoga posamičnoga že prirojeni, da so ne samo te-lovne, nego tudi düševne hibe ali vrline dece dala zasluženje ali pa krivica njihovi roditelov, to je, da majo deca to že v krvi. Resan je, da vsaki človek v nekel-koj meri poherba hibe i vrline svoji starišov, ali moderna zna-nost pa je dognala, da ne po-herba vrline i hibe razvite, nego samo njihove klice. I ravno to je naloga vzgoje, da dobre po-herbane klice krepí i vtrdjavle, lagoje pa tere i slabi. Vgoja, štera dobro podpira i vtrdjavle, lagoje pa zatira i slabi se ime-nüje: vzgoja pa, štera dela rav-no naopak, se imenüje božna ali slaba vzgoja. Kda gučimo od vzgoje, mislimo navadno na dob-ro vzgojo. Ar se v človeki naj-dejo tudi dobre klice, štere se proti slabenji tudi razvijajo, zato pravimo, da poherbanje od sta-rišov vzgojo zadržavle i omejav-le, za nemogočo pa je ne včini. Vzgoja je teda mogoča, na dete teda lahko vplivemo.

Pri vsakom deli pa moramo gledati dvoje: 1.) na cil, 2.) na sredstva ali pot, po šteroj cil do-segnemo.

Ka je cil vzgoje?

Stvari skrbijo za svoje mla-de telko časa, dokeč si nemrejo sami preskrbeti živeža. Kda pa so postanoli mladi že godni, da se lahko potom že sami hranijo, je v staroj vgasnolo nagnenje, da bi ešče nadale skrbela za mlade. Tudi v človeki dela nek-še vzgojno nagnenje. Očevje i matere vsej stanov i vsej naro-dov skrbijo za svojo deco telko časa, dokeč neso „preskrbleni“ i dokeč neso prišli „do krüha.“ Eden glavni cil vsake vzgoje pa je gvišno: Zagvišati gojenci sa-mostojno življenje za tisti čas, kda je že vzgoji odraseo, ali z dru-gimi rečmi: vsako dete, štero je pri pravom, je potrebno vzgojiti za te ali ov stan.

S tem pa, da spravimo det-do krüha, pa je ešče ne dosege njeni vzgojni namen. Človek je družabno bitje (bitje pravimo vse-mi, ka je, samo ka je nikaj, je ne bitje), mora živeti med ljudmi, v družbi: v družini, v občini, dr-žavi, cerkvi; zato mora biti nje-govo delovanje, ne samo takše, ka je njemi prav, nego tudi tak-še, da de tudi družbi, v šteroj žive, po voli. Drugi cil vzgoje je teda te: vzgajati trbe gojenca za družbo.

Ar je pa človek stvorjeni za posmrtno življenje, mora meti vz-goja ešče eden cil: stvoriti iz gojenca človeka, ki se zaveda svojega življenskoga namena. Med tem, ka je prvi vzgojni cil vzgo-je vsakomi že po naturi dani, moramo imenüvati drugiva dva cila višešnjiva vzgojniva cila.

Vsi trije cili pa zahtevajo telovno pa düševno vzgojo. Te-lovna vzgoja ide za tem, da se gojenec kembole telovno razvije, düševna pa za spopunitev düšev-ni zmožnosti: za jezikovnov vz-gojov, vzgojov delavnosti, sočü-tenja za lepoto itd. pa narodne zavednosti i domovinske lübezni ali patriotizma.

Vzgajanje se pravzaprav vr-ši od zibelí pa do groba, ar se človek vsikdar ali bi se konči morao vsikdar spopunjavati. Vz-goja v pravom pomeni, kda doraš-čeni človek vpliva na nedorašče-noga, pa trpi poprek tak dugo kak telovna vzgoja, to je nekaj do 21—24. leta.

Ves te vzgojni čas se da razdeliti na tri menše vzgojne čase.

Prvi je detinski čas, šteri sega od rojstva pa nekaj do sedmoga leta. V tom časi se skrbi v prvom redi za telovni razvoj. Razvija pa se v tom ča-si tudi düh deteta, i to celo jako močno, ar mora po svoji čütilaj, očej, vühaj itd. sprijeti i obdelati nebrojno zapopadkov. Dete itak vsikdar spitavle; ka je to, ka je ono? zakaj? pa zakaj? Od dü-ševnoga razvoja deteta svedoči tudi njegovo govorenje, štero je verno ogledalo njegovoda düšev-noga napredka. Nagnenje do gi-banja sili dete, da se začne gö-rati, štero njemi razvija telovne i düševne zmožnosti. Deteči čas človekovoga življenja bi zatoga-volo lahko imenüvali čas göranja. Ar se vrši deteča vzgoja zvek-ševa doma v družini, zato ime-nüjemo to vzgojo tudi domačo vzgojo.

Drugi čas človekove vzgoje trpi nekaj od sedmoga leta pa do štirinajstoga. Ar morejo de-čacje i deklíčke v tom časi v šolo, zato imenüjemo te čas tudi šolski čas. V tom v časi je vzgo-ja razdeljena med družinöv i šo-

lov i mora biti hasnovita samo te, či obe ideta za istim cilom.

Tretji čas človekove vzgoje, je čas mladencov i mladenk ali deviški čas. To je čas, kda gojenec samostojno nastople, kda se gojenec pripravlja na svoje pozvanje (polodelavsko, obrtniško itd.) ali pa se posveti višejnjemi včenjej na srednji i visiki šolaj. V tom tretjem časi se izvrši gojencova osamosvojitve od vzgojitelove oblasti, štera grata vsikdar bole rahla i rahla, dokeč s popunov osamosvojitvov (ženidev) ne mine.

Na kratko poglednimo ešče vzgojna sredstva. Ka je pravzaprav vzgojno sredstvo ali šker? Vzgojno sredstvo je vse tisto, ka vzgojiteo porabi, da dosegne svoj vzgojni namen: hrana, obleč, šteriva čuvata gojenci telovno zdravje, pazitelstvo, štero ga varje telovnoga pokvarjenja, zgledi, zapovedi, prepovedi, dovolitve, zadržanje, zaposlenje, tanači, opomini, karanje, obliube, protenje, hvale, granjanje, kaštige i najemi.

Nešterna od tej vzgojni sredstev se nanašajo pred vsem na telovno vzgojo, šteroj pravimo tudi gojitev; druga pa idejo naravnoč za tem, da krepijo krepkost vole, da jo navajajo k nravnosti, da poplemenitijo čutenja, teda na vzgojo v pravom pomeni vzgoje; tretja pa na razvijanje razmevanja i delajo v celom to, ka imenujemo včenje. Gojitev, vzgoja i včenje imenujemo vzgojne načine, šteri vsi vküper delajo vzgojo v povprečnom pomeni. Vsi trije vzgojni načini delajo na gojenca zednim i vküпно, samo v detinski letaj je močnejša gojitev, to je čuvanje tela.

NEDELA.

po vžmi peta. Evangelij je spisavo sv. Janoš v 16. poglavji. „Kda pa pride Tolažnik, šteroga vam jaz pošlem od Oče, Düh istine, šteri izhaja od Oče, bo on svedočo od mene.“

V tej rečaj mam velko istino naše vere, najmre, da Sveti Düh izhaja od Oče pa od Sina. Nadale se v

denešnjem evangeliji guči tudi od lastivnosti, štere se posebno pripišujejo tretjoj božoj osebi.

V lepoj podobi nam to pove isti sveti Janoš evangelist v svojoj knigi skrivnostnoga razodenja. Tam pravi v 22. poglavji, da njemi je angeo pokazao podobo, na šteroj je vido velki tok vode, štera je bila svetla kak krištalovina i je zvirala od trona Boga i Agnjeca i je polevala drevo življenja, ki je rodilo zdravilni sad. Voda pomeni Svetoga Düha. Sveti Düh teda izhaja od Oče pa od Sina. Od njiva je sprijaio popuno božanstvo, ednako oblast, ednako vseznajočnost itd. Posebno pa kaže ta voda zveličavno delo Svetoga Düha. Kak je voda za vnogokaj dobra i neobhodno potrebna, tak je tudi moč i delo tretje bože osebe vnogovrstno.

Voda ma predvsem moč, da očisti, ka je zamazanoga i kak takša je podoba bože milošče, ki jo deli sv. Düh, štera očisti düše od njihov zamaskov. Očiščavle je že pri sv. krsti, očiščavle posebno v svestvi sv. pokore.

Voda dela zemlo rodovitno, ravno tak milošča boža düšo človeka. Ne samo, da se moramo čuvati greha, liki si moramo prizdevati tudi za jakosti. Düša brez jakosti je drevo brezi sada, je korina brezi cvetja. Jakosti, najbolje pa bože jakosti: vera, vüpanje i lübezen se vkoreninijo v düši, či je obüdjavle i krepí milošča sv. Düha.

Voda hladi pekoče trake sunce, da se na nji ne posüšijo rastline. Takše pekoče sunce za düševno življenje so človekove strasti, skušavanja, štere nam prizadevle hüdi düh i lagoji svet. Kak je Kristus vtišao viher na morji ravnatak vtiša pomagajoča milošča viher skušavanj v düši, kda se v skušavanji obrnemo s prošnjov za božo pomoč.

Človik žeja po veselji po sreči, Nemirno je človekovo srce, dokeč ne dosegne popune sreče. To iskanje večkrat včini, da začne telo iskati samo zemelsko srečo, na znotrašnjo dühovno srečo i tolažbo pa pozabi. Tudi v tom pogledi blagoslovleno dela milošča Sv. Düha. Dü-

še, štere ma jo miloščo božo i prijatelstvo bože, so lahko srečne na znotra.. Naj se njim na tom sveti pripeti ešče kakšteč velko hüdo, düša njim ostane mirna. Majo prijatelstvo bože, v primeri s šterim je vsaka svetna zgüba ne nikaj, majo zalog večne sreče i to je dela v sredini svetskoga trpljenja srečne i zadovolne. Svojo pomoč iščejo i jo najdejo v obilnoj meri pri Bogi; v skušavanjaj pa zmožno varstvo.

Poldrugi den z Amerike v Evropo.

Pazlivost celoga sveta je te dneve obrno na sebe stotnik Lindbergh, ki je brezi prestanka leto z Newyorka v Pariz. Dosta se je zadnje dneve pisalo pa gučalo od Lindberghove poti, kda pa se odpravi na pot, je za stalno ne znan nihče. V četrtek večer je ešče bio letalec v moziji, potom je šo dve vöri spat i v prvi zajtrašnji vöraj pa se je z avtomobilom odpelao na prostor, gde je meo svoj eoroplan. S sebov je vzeo tudi čarno mačko, štero zavelko ma i jo je šteo pelati s sebov na pot. Na letališči pa je opazo, da je premrzlo i bi se znala na tak dugoj poti prehladiti i jo je pelao nazaj domo.

Že v začetki je meo težkoče. Vreme je bilo deževno i letališče vse v blati. Eoroplan je zevsimi pripravami na tak dugo pot vagao 21 metercentov i 40 kg. i to žmečo zdignoti v zrak, je ne mala reč. Dvakrat se je zagnao, pa zaman, tretjokrat pa se njemi je li posrečilo.

Hitro se je razneseo glas po celom Newyorki, da je Lindbergh odleto v Pariz. Lüdstvo je znavrelo vküper na letališče, pa kapitan je bio že daleč.

Radio postaje na Angleškem so dablale vsaki čas naznanila, s potüvajöči ladij, da so tü pa tü vidli Lindberghov eoroplan. V soboto okoli osme pa so že angleške postaje javile v Pariz, da približno za dve vöri pride Lindbergh do svojega cila.

Kak blisk se je te glas razneseo po Parizi. Listi so tiskali posebne izdaje, lüdstvo je vrelo v desetjezera na prostor za eoroplane, kama je meo

sesti amerianski gost. Nekaj minut pred poledenajstov pa se v svetlobi žarometov zaglednoli mali Lindberghov eoroplan. Nepopisno je bilo veselje vnožine, kda ga je zaglednola. Policaji so komaj zadržali jezere, da so se ne sünole na njega pontüvajöč njemi okrepčilne pijače.

Lindbergh je pač junak denešnjega časa. Človeka obhaja groza pri misli, da se je vüpaio na tak dugo pot sam podati. 36 vör je trpela vožnja, na par sto kilometrov okoli nikoga ne, nad njim samo neba, pod njim pa nesmereno morje i v toj samočini samsameren človik, ki se spüšča blüzi morja, da čüje šümenje valov i se pali zdigne nad oblake. 36 vör paziti, da ja ne bi za piknjico sfalo, ves te čas biti brezi spanja, je istina ne malo delo.

Slovenska Krajina.

— **Žalostna vožnja.** Kda so se naši šlavončarje pelali na delo, je med potjov po svojoj lastnoj krivdi prišeo pod vlak Aleksander Mikola z Bokreča, p. Püconci. Nesrečnik je bio k mestu mrtev, ar ga je kolo na vlaki naravnoč prerezalo na dvoje. Zapüšča 42 leti staro vdovico i sedmero dece, šteri nemajo niti grüde zemle pa so zdaj, kda delavnivi roki tistoga, ki je slüžo lübi krühek, počivleta daleč od Goričkoga, spadnoli v največše pomenkanje.

— **Odlikovanje.** Za večletno nevtrüdlivo delo, za povzdigo živinoreje v Slovenskoj Krajini, je velki župan mariborske oblasti zročo priznanje i zahvalo srezkomi živinorejskomi referenti v Soboti, uradnomi veterinaru g. Jožefi Sameci. Čestitamo!

— **Bogojina.** Kak vsikdar, tak tudi je zadnje naše senje bilo dobro obiskano. Prigon mare je bio lepi, pozna se pa v velkoj meri meteličnost, ar je bilo malo lepe živine vmes. Küpcov je precü bilo i tudi spitavanje močno, Taljanje so debelo maro iskali, Nemci pa plemeno, domači pa za klanje doma. Cene so se držale. Valalo je tudi kramarsko senje.

— **Iz M. Sobote na Razkrižje.** Preminočo nedelo so dijaki iz Martinišča napravili izlet v Razkrižje. Že

Mihael: Mihajlovič Fujsov. V življenje.

Po trej mladi glavaj so tisto opodne brodile posebne misli.

Gospod Franc, kak so pravili ljudje našemi študenti, je globoko premišlavao, na štero stran bi napelao stopaj svojega življenja. Vse je skoro natenci prevrgeo v svoji mislaj, si prestavo pred sebe vse stane, štere bi lahko zdaj nastopo. Pri ednom pa ostao najduže. Lepo pozvanje. Največ lahko v njem napraviš za bližnjega, dostim ljudem lahko skuze obrišeš, z veselimi se veseliš z jokajočimi jokaš, samo težaven je. Spomno se je na svojo pokojno mater, na njihove reči: »Či bo ti kaj žmetno, pri Bogi najdeš vsikdar pomoč.« V düši se je začalo svetiti i s te svetlobe je vsikdar lepše i lepše prihajajo bodoči stan . . .

Zadvečara pred večernicov je g. Franc pisao velko pismo i je prek dao po večernici domačemi gospodi plivanoši.

Obraz staroga gospoda se je razveselio: „Bene fecisti, eris miles Cristi.“ Dobro si včino, vojak Kristusov boš.

Mariča je skoro ne vüpala pred svojo rodbino, štera je bila, kak je že navada, tisti den pozvana k njemi na obed. Sledovje prestanoga trpljenja so se poznali na njenom obrazi. Dvorila je gostom, malo govorila, le tü pa tam je odgovorila na kakše pitanje, se nasmejala čemi, pa to tak britko, da je bole zabolelo kak razveselilo. O, da bi že skoro te den mino! Ka bodo pravili ljudje, šteri že itak vse znajo, da bi le mogla priti na skrivoma v cerkev pa domo. I bridkost je navrhala njeno razboljeno düšo.

Tudi Vanč je na te den meo puno glavo misli, pa te so bile vesele. Najraj bi zavrisko. Sprijela je njegov dar na proščenji. Govorila je totü malo, pa nikaj ne dene, se ne spodobi, je pač znamenje, da je bila v varaši i zna nekaj ka ze spodobi i ka ne. Le kda si je zmislo na Maričo, ga je zaskrbelo, ar je ne zaslüžila, da jo je tak zavrgeo. Pa ka se šče, življenje je življenje. No pa spoštüvao jo bode ešče tudi naprej. Govorio je dosta pa se smejao, samo ka je govorio razmišlen.

Tisti den je šla Mariča sama k večernicam. Nazlük je pazila, da se z

niednov ne sreča. Le kda je zagledala g. Franca, je vtegnola stopaje i šla zaskop za njim. Dojšla ga je

»Mariča, da si hitra. Ali je že kesno?«

»O ne, samo tak sam se paščila.« Na njenom glasi je bio trepet i dijak je itaki spoznao, da njoj reči idejo iz boleče düše.

Privoščo njoj je dobro reč, ona pa se je obtožila i razgrnola dogodke, kak njoj je povedala Skerečova Ana. Teda se je spoto dijak, za koj se je odločo i je začeo Maričo tolažiti.

I raslo je vüpanje v njenom srci. Zakaj bi se sramüvala ona? ali se naj poštenost pred vsiljivostjov sramüje? Što je bio neveren svojoj oblübi? I ponos je prevzeo njeno düšo.

V tej globoki mislaj je na strani dijaka prišla do cerkvi brezi, da bi koga opazila na desno i na levo.

V cerkev idoč je dijak pošepetno Vanči: „Počakaj me po večernicaj, mam nekaj s tebov gučati.“

Pri i po večernicaj se je zdigavala s trej src goreča molitev. Mariča je prosila pomoči za boje i v trpljenji. Dijak se je zahvalo za spoznanje i milost pa je ešče proso za stanovitnost

v dobrom. Vanč pa se je sam sebov bojüvao. Znao je, da bo dijak dnes z njim posebno resen. Vido je, s kom je šo k večernicam, vido ka sta se nekaj važnoga pogovarjala iz vsega toga sklepaio, da bo račun med njim i dijakom dnes jako resen.

I je šla s cerkvi potolažena Marica, ki je potožila vse Bogi i je njeni račun pred Bogom ne pretežki. I je šo od molitvi krepki dijak, ki je začeo dnes ribičijo Gospodnovo. I je šo razdvojeni iz cerkvi Vanč, ki je bio dnes na odločilnom križopotji.

Z dijakom sta jo zavinoala za ogradi. I kda jiva je čülo samo bože vüho, je začeo dijak: „Vsaka poštena dekla, vsaki pošteni dečko je na proščenje pri večernicaj, samo edne je ne bilo.“ Vanč je pobeso oči. I v opomin je nadaljavao študent: »Kde je več poštenosti, pri tisti, stere pomagajo na plesi bajz doli i gori alj tam, kde se išče veselje v poštenom deli i poštenoj družbi?« Vanči je lezila glava na prsa.

Poštar je skočo prek prelaza i se nagloma stavo pred dijakom: „Prosim!“ je djao i njemi zročo lepo rozano pismo. V megajeni je odpro i ravnatak tudi prečeo.

na kolodvoru v Soboti i potom po celotni poti so z muzikov i prepevanjem kazali svoje dobro razpoloženje. Veselje je priklopelo do vrha, gda smo prišli v lepo romarsko cerkev sv. Iana. Ob 8 vori so bili pri sv. meši potem ešče pri velkoi ob 11 vori. S svojim zbranim cerkvenim spevanjem so podignoli lepo slovesnost pri obema mešoma, Naroda je bilo jako dosta. V lepom spomini nam ostane lübeznivi sprejem od domačega g. župnika kak tudi obilno pogoščenje i dvorba pri g. Kutnjaki i njegovoi sestri. Vsem naj Bog bogato poplača. Po večernicaj smo jo mahniloli prek Ljutomera v Cezanjevce, gde smo pri Ribičovih čüli pa vidili to največše čüdo sveta — Radio. Te izlet nam ostane celo življenje v spomini tak zanimivi je bio.

— **Diplome v spomin majske deklaracije** se dobijo kupiti v Slovenskoj knjigarni, v trgovini g. Erdöšija i g. Habna. Vsi tisti, ki svojčas podpisali majske deklaracije, naj si kupijo to diplomu, da njim bo drag spomin na on znameniti dogodek z leta 1917. Priporočamo pa jo tudi vsem drugim, vej je to eden najlepši spomin iz zgodovine naše polpretečene dobe. Diploma, šteta je umetniško izdelana i šteta dajte napraviti v reme, košta samo 10 din.

Ka je novoga?

— **Strašen vmor.** Že nekaj časa se godijo okoli Jarenine, ne daleč od Maribora pogostni i jako strahoviti vmori. Minoči tjedna pa se ie zgodo znovič v ednoi oštariji. Neznani tovae so prišli skoz okno i napadli verta i vertinjo, šteriva sta že bila v posteli na počinki. Ženo so strašno ranili i njoj je tovae ešče šteta dati novi smrtni vdarec, pa ga je z rokov telko odbila, da so jo ne bujli. Moža so odvlekli v kuhinjo i ga tam zmrcvarili tak, da so ga zajtra malo živoga najšli sosedje i je med potjov v bolnico mro. Žena se najbrž ozdravi. Mariborska policija je poslala ne lice mesta dva detektiva s policajskimi psi, šteta zasledavlejo hüdodelce.

— **Vekši potres v Belgradi.** Pred nekaj dnevi je bio v Belgradi

precu močen potres. Bilo je ravno v zajtrašnji vora. Prestrašeni prebivalci so v nočni oblečaj i pogrñeni z odevalami bežali na vulice. Nastanola je strašna zmešlavica pa straj. Pol vore sledkar se je ešče sünek zemle ponovo, i znova so bili prebivalci Belgrada v nočnoj modi na vulicaj. V Belgradi je potres ne napravo prevelkoga kvara, pač pa v okolici Gornjega Milanovaca, kde je bilo njegovo središče. Tam je več biš razrušeni i pod rušinami je najšlo smrt več lüdi.

Kak stoji naša domača politika?

Vnogi bi radi zvedili, ka je novoga v Belgradi t. j. kak stoji naša domača politika. Ar je pa zdajšnja vlada poslala narodne poslance na počitnice, zato je teško vgoniti, ka se pripravla za dverami, ali kak se to vučeno pravi za kulisami. Ka se küha, nišče nevej; mamu pač mačka v vreči. — Edno je pa gvišno, ka bi dnešnja vlada jako rada dosegnola od krala razpust narodne skupščine ino bi te tudi vodila nove volitve. Drugi pa tak pravijo, ka bi dnes den bile volitve škodlive za volo prilik v zvu-nešnoj politiki.

Kak je pa s posamičnimi strankami?

Med radikalni se vrši oster boj, šteroga bilejo tri jako nasprotne strani: Vukičevićova, Uzonovičova i pašičevci. Najmočnejši so Uzonovičevci, šteta so meli prle v rokaj vlado pa so dobili naročilo, da naj odstopijo. Na Vukičevića (zdajšnji min. predsednik) so jako divji i se trüdijo, kak bi pali prišli na vlado. Drugi so pašičevci, ki so na dvori v velkoi nemilosti. Tej majo pa med sebov nekaj jako ugledni politikov; trüdijo se, da bi dobili moč v radikalnom klubu s tem, [da bi bio zbrani za strankinoga predsednika stari prijateo pokojnoga Pašiča Aca Stanovič. Uzonovičevci i pašičevci so si bili do zadnjega jako v vlasaj, pa vküpnu nevarnost od Vukičevićove strani je nje nekelko zblížala. Vukičevićevci so po broji najslabejši, majo pa dnes moč v svoji rokaj i velko za-

DRAŽBENI OKLIC.

V zadnoj šte. našega lista se je vrinola pomota, da se bo dražba vršila 20. t. m. v istini pa se

dne 30. maja 1927 ob 8 uri in naslednje dni prodado v Murški Soboti v gradu po javni dražbi sledeči predmeti: različno starinsko pohištvo, različne podobe, porcelan, steklo, večje šteto preprog, različne knjige, klavirji, več hrastovih sodov, več goveje živine, konji, več vozov, 1 star automobil, različne nagačene živali in ptiči in drugo.

Po dokončani dražbi v Murški Soboti se bo oddalo v Mačkovcih ca 500 m³ borovega lesa in 150 m³ borovih drv.

K draženju se bo začelo pozivati šeta 1/2 (pol) ure po zgoraj navedeni uri; med tem se lahko ti predmeti ogledajo.

Okrajno sodišče v Murški Soboti, odd. IV., dne 12. maja 1927.

Slombo na dvorl. Ide njim za to, da bi sami vodili volitvi, da bi se tak okrepili, druge radikale pa razbili.

Davidovičovi demokratje na zvüna resan podpirajo vlado, očive no je, da to samo zavolo discipline, ar na znotra že nega med njimi več nekdašnje edinosti. Med njimi ma glavno reč Marinkovič (min. za znotrašnje zadeve). Davidovič je z dnešnjim stališom ne zadovolen, pa se zgovarja, da trbe spelati slobodne volitvi, ka je pa mogoče le, či so demokratje v vladi, či-ravno je vlada ne demokratična.

ŠOLSKI IZLETI.

Naša deca v Čakovci. Črensovka osnovna šola (II. in III. razred) je priredila 18. t. m. v Čakovec. Kak velko je bilo navdušenje, kda so nam že zajtra ob 2 uri peli budnice, pripravljöc se na odhod.

Požrtvovalni črensovski kmetje, Kolenko Ivan, Cigan Ivan, Gabor Stefan, Jerebič Ivan in Rajtar Jožef so pelali naše šolare v Doljno Lendavo na kolodvor. Najtoplejša hvala!

V Lendavi nas je presenetila prijaznost g. postajnoga načelnika, ki nam je odkazao celi vagon II. razreda. Njemi, kak tudi postajnomi načelniki v Čakovci, najlepša hvala.

V Čakovci smo spevali pri sv. meši v franciškanskoj cerkvi. Deca i gg. vučitelja se iskreno zahvaljüjejo za gostoljuben sprejem in pogostitev pri prečastiti o franciškanih v Čakovci.

Kda smo si ogledali zanimivosti mesta, nas je pali odpelao vlak v Lendavo. Tu so nas ešče čakali naši kmetje z vozovi. Prav veseli in zadovoljni smo se povrnili v Črensovec. Vsi, posebno deca si bodo ohranili izlet v Čakovec v najlepšem spomini.

Ešče ednok vsem, ki so nam pripomogli, da se je izlet tak krasno posrečo, najtoplejša hvala!

Iz našega domovinoznanstva.

Za rešüvane zadev, šteta so samo kakšemi kraji lastivne, določa ustava različne krajovne samonprave, i to za občine, občinske, za okraje, okrajne, za okrožja, okrožne samouprave. Zvün toga pa neštetni varašje dobijo za sebe posebno samoupravo, či je že nemajo od prle, kak na priliko „Maribor Ljubljana i drugi, samo ka je tozadevni zakon ešče ne zgotovljeni.

Takše posle, šteta nemajo pomena za vse poprek, to se pravi za vso državo, nego zadevlejo samo neštterne kraje, prepüšča država krajevnim samoupravam, šteta tam obstajajo i delajo. Na hasek tisti samouprav je, da opravljajo svoje posle kem skrblivejše i po düšnojvesti, ar je to ravno za tisto pokrajino največši dobiček.

Po zakoni majo okrožne samouprave ete posle:

1.) okrožne finance (določüvanje i sprijemanje proračuna, najemanje posojil i vrejüvanje plače i pokojnine samoupravniü uradnikov i nameščancov, odobravanje izdatkov za nastavljanje naprav, šteta so vsem hasnovite i za okrožna javna dela);

2.) predpisi za zidanje i okrožna javna dela, (zdržavanje že obstoječi naprav i zidanja novi kak so ceste, mostovje, büri, prekopi, pristanišča, avtomobilne i eroplanske zveze, büranje vodni i potokov, naprave za izhasnitev naturni bogastev kak so rüdniki, vodne moči itd.);

3.) skrb za pomaganje i zbugšavanje lastnoga poledelstva, živinoreje, vinarstva, šumske zadeve, ribolov, lovine i v zvezi s tem zdržavanje šol, šteta slüžijo izobrazbi vsej tej vek polodelskoga gospodarstva, podpiranje kmetijskoga i tomipodobnoga združništva za vse nebrojne strani gospodarstva, zdržavanje različni postaj za preskušavanje semenj, mleka i rastlin pa podobno, zdržavanje različni zavodov za zavarvanje proti različnim vremenskim nesrečam, kak je toča itd. !

4.) podpiranje obrti i industrije (fabričkoga dela) i v te namen nastavlja i zdržavle hranilnice i posojilnice i druge posojilniške zavode, da njim lahko pridejo na pomoč s posojilom na fal intereš;

5.) upravljanje okrožnoga imanja (hramb, zemle, rüdnikov, elektrarn itd.) s čim je v zvezi tudi zdržavanje tej naprav, zbiranje i izhasnitev njihov dohodkov;

6. podpiranje prosvete med lüdstvom, najbolje pa strokovnoga šolanja (kmetijskoga, živinorejskoga i obrtnoga itd.);

7.) skrb za zdravje lüdstva i rešavanje socijalni düznosti, šteta je na tom poli ravno od dneva več pa več; se spada napravlanje i zdržavanje bolnic (špitalov), umobolnic, glühonemnic, zavodi za sirote i zapüščeno mlajino, invalidski domi, zdravilišča, nadale pomoč brezposelnim, izseljenim, obnemorjenim zavolo slabosti ali beteга;

8. Zbiranje i vrejüvanje statistike za potrebčine okrožne samouprave i podavanje mišljenja na želo vlade, posebno od zakonski predlogov, šteta se nanašajo na samouprav okrožij.

K tomi pa bodi ešče povedano, da se pod gornjimi broji naštetoli delokrog okrožne samouprave more po potrebčini i dani okolščinaj razširiti tudi na druge posle. Zato pa je potreben poseben zakon ali törven.

S toga se pa očivesno vidi, da je okrožna samouprava velkoga pomena. S spametnim i treznim postopanjem pa s sodelom si tü lüdstvo lahko pridoli lepe uspehe v svoj ha-

»Vanč poslušaj!« i je čteo počasi i naglasom, kak da bi čteo večno obsodbo.

»Velečenjeni gospod!

Že večkrat sam šteta z Vami govoriti, pa mi je bilo nemogoče. Strpeti nemorem dale v tej dvojbjaj. Odkriti Vam moram, da ste mi več kak štošteč drugi i da mislim neprestanoma na Vas. Z Vančom, ki Vas ma rad, govorim samo za to, da zanorim lüdi, naj ne vzemejo vpamet, ka čütim do Vas. Lehko njemi pri priliki povete, da naj si ne dela nikšega vüpanja.

Lepo pozdravlja i misli na Vas Klarica.«

Vanč je prebledeo, pesnice so se njemi stisnole i či bi mogeo bi vse skazlivce potro v ednom zamahi. Na ves svet se je tisti den čemerio, samo na dijaka i na Maričo ne. Stisno je dijaki pri slove roko: »Bog ti jezerokrat plati!«

I zaman so tisti tjedna čakali Vanča dečki, da bi prišeo med nje i da bi naprej popevao. Le kda je orao na njivi i je čüo Maričo, ki je ne daleč kopala, spevati:

»Smo poštene me deklice vsak sleparček ne za nas.« je završno tudi on:

»Za bolezen so zdravila, za lübezen pa jih ne.«

Tisto nedelo po proščenji so si po predgi g. plivanoš popravili očalje i med drugim tudi imenüvali Vanča i Maričo, » . . . ozavata se oprvim.«

Tri tjedne potom je bilo gostüvanje. Vanč je čüo svoje levite, kda je prišeo k vogledi, pa je vse rad pretrpo za volo nje, zavolo Mariče, kak prle zavolo Klarice. Potom pa je bio mir i sreča. Le nekaj je motilo veselje na gostüvanji: Gospoda dijaka je ne bilo tam. Odišeo je v šolo.

* * *

Za šteta leta je bilo pri Vančovoj hiši znova veselo.

Dijaki so med tem mrli tudi njegov oča. Ešče bole sta ga zlübila Vanč pa Mariča, pravi brat njima je bio.

Gospod Franc so obslüžili novo mešo i primicija je bila na Vančovoj brigi, v zahvalo za lübezen i skrb, šteta so skazivali g. Franc njidva sreči.

(Konec.)

sek, posebno pa vala to za zadeve na gospodarskom i kulturnem poli, kde samouprava lahko najbolje na šerici dela.

Posle okrožne samouprave opravljata okrožna skupščina i okrožni odbor. Njivda poslovni čas trpi redno tri leta, vendar pa se moreta pod daniimi okolščinami razpustiti pred časom i se na to morajo vršiti itaki volitvi. Poslance v okrožno skupščino voli ljudstvo na isti način kak svoje zastopnike v državni zbor, i to na vsaki 10 jezero prebivalcov po ednoga poslanca, volilna pravica je v obojoprigradi ednaka (što sme voliti v drž. zbornico, sme voliti tudi v okrožno skupščino). Kotrige okrožnoga odbora zebereajo poslanci sami med seov.

V prvejši poglavji smo premisslavali ino spoznali kak je z zakonodajnov ino izvršilnov ali upravnov oblastjov (t. j. narodna skupščina i kraoz odgovornimi ministr, šterivi mata oblast v celoj državi). V posamični okrožjaj pa mata skupščina ino odbor, kelko se tiče uprave, štera je tam, tudi oblast, i ta se ravno zavolo zvršavanja samoupravni poslov zove samoupravna oblast.

Ta nema zakonodajne moči kak jo ma narodna skupščina v Belgradi, ma pa pravico izdavat i naredbe v zadevaj svojega delokroga. Vse edno je pa politični namen okrožni skupščin jako velki, ar je ž njimi napravleni prvi stopaj k zakonodajnoj autonomiji.

Slovenskivi okrožnivi skupščini: v Maribori, gde se zberajo tudi naši zastopniki, pa v Ljubljani sta z svojim nastopom ino dozdašnjim delom pokazali, ka znata za svojo veliko nalogo, štera njima je naložena ino jo moreta opraviti dobrobit celoga našega naroda.

(Preci podoben delokrog kak ga ma okrožna skupščina, de mela tudi okrajna skupščina vsakoga posamičnoga okraja. — Tu pride na vsaki 1500 duš po eden zastopnik. Ar je pa naša Slovenska krajina razdeljena na dvoje glavarstev, ta tudi dve skupščini edna v Soboti druga pa v Lendavi.)

Prekusnice.

Zakaj — zakaj? Goričanec od grada pa eden od Svetoga Jürja sta se šla, kde je bole potreben živinozdravnik ali pri Gradi, ali pri Sv. Jürji. Te je pravo svoje, ov pa svoje. »Znaš ti se je zdro nazadnje Gračan, „zakaj mora biti pri Jürji živinozdravnik? — Zato ar je tam dosta demokratov?«

Ka pravi David? David je bio mesar, šteromi je bio g. farar dosta na dugi. Pri fararovi pa je služo eden hlapec, ki je poleg šume drva brao. V nedeljo so g. farar hlapca zgonili k Davidi po meso, oni pa so šli na predganco. Med predgov je prišo v cerkev ravno hlapec, kda so g. farar pravili: „Čujte, ka nam pravi David!“ Hlapec pa se je oglaso pri dveraj: „David to pravi, ka ne da več mesa na porgo.“

Samo to menka. Nekak je küpo krščak na senji pa ga ves vesli nese domo. Med potjov se sreča z sosidom pa njemi pripovedavle, kak trpeči ino dober krščak je küpo za 200 Din. Sosid ga gleda čudno pa pravi: „vej je dober, dober samo njemi dve lükni menkata!“ „Zakaj?“ pita preplašeno gospodar kranščaka. „Za rogle tistoga jünca, šteri je telko za njega dao!“

GOSPODARSTVO.

Čiščenje deteličnoga semena.

Nega vendar ščetalja, štero bi prizadajalo polodelavci telko skrbi i kvara pri krmi kak je ščetalje po detelici. Najhüjšiva v detelici pa sta grinta i trpotec. Zaplodita se na razločna načine, najbolje pa s semenom. Či je med semenskov detelicov količkaj betev trepotca, ali nekaj dozorjeni betev grinte, pa ti že drugo leto zadavi celo njivo detelice. Sploj že dnesden nega več takši detelic kak so bile svojčas. Zrok tomi je to, da se že skoro nindri ne dobi čistoga semena. Jako važno je teda, da se deteličnomi semeni posvečuje največja skrbivost. Posebno pa vala to za denešnji čas. Vidimo den za dnevom, ka je najbogši dohodek polodelavca ešče itak živina, i s tem v zvezi njegov najvažnejši pridelek krma.

Vnogi mislijo, da pridejo k čistotom semeni tak, ka si küpijo novo semen. Istina je, da se včas i namerimo na dobro semen, dostokrat pa mora polodelavec drago plačati semen pa ne detelično, nego semen ščetalja. Zato se je od strani strokovnjakov dosta včinolo za čiščenje deteličnoga semena.

V novejšem časi se jako razširjavlejo stroji (mašini) za čiščenje deteličnoga semena.

Takši stroj majo tudi v Maribori pri kmetijskoj poskusnoj i hontrolnoj postaji. To je edina postaja za celo oblast. Vsaki, ki si šče dati semen očistiti, mora iti v Maribor. Čiščenje ne košta v penezaj nikaj, samo eden procent očiščenoga semena mora dati za odškodnino. Zaji, štere stroj s semena izloči, se tam žežejo.

Znamo, da bi vnogi naši polodelavci dali čistiti detelično seme, či ne bi ta čistilnica tak jako deleč bila. Istina, da bi se tudi tak dalo napraviti, ka bi cela ves dala pelati vküпно i bi nekakoga poslala, da da očistiti seme, pa tudi to bi naletelo na velke težkoče. Najbogše bi bilo, či bi se edna takša postaja postavila nekdi v Slov. Krajini. Ze za to, ar so naši ljudje z malov izjemov vsi polodelavci i ar se pri nas v primeri z drugimi kraji povle dosta detelice. To bi bila se zna skrb naši srezki kmetijski referentov.

Mislimo, da bi za postavitev takše postaje nekaj morala država tudi pomagati. Vej ravno to je delo polodelavskoga ministra, da pomaga polodelavstvu do kem vekšega häska.

Regulacija Müre i travniki. Redno kmetijsko gospodarstvo kre velki vodni je samo te mogoče či so strüge dobro zabürane. Kmet more biti s svojov živinov zagvišani, da njemi ne zmenka na sredi zime krme i bi mogeo v sili odavati živino pod ceno. Kelkokrat pa se to zgodi ravno gospodarom kre velki vod. Ma travnike i zna kelko živine približno lahko prehrani s krmov, štero na nji pripovle. Zda pa njemi naednok povoden vze me cele voze krme. Ka de z živinov? Odati jo mora, ali pa de polagao poplavleno krmo. Ka je poplavlena krma za živino, nas vči žalostna kušnja z metelicami. Zato je neobhodno potrebno, da se vodine, štere hitro vöpoljejo, zabürajo, da ne bodo pri vsakoj maloj rosi meli gospodarje kre nji povodni.

V zadnji letaj pe so zavolo povodni prav prizadete vesnice kre Müre. Ne samo, da njim travnike polevle voda i da se neštarni morajo že seliti, ar njim voda skoro hiže podkaple, ne-

go tudi za to, ar njim voda notri meče njive, travnike i gaje. Zato je edna boleča rana našega gospodarstva nezabürana Müra. Müra je toti zabürana notri do lžakovec, pa tudi tam je ne nikaj bogše. Na büre se je nikaj gledalo, ne med bojnov, ne po bojni. Ravno tam, kde je prle najbolje bila zasükana strüga i so teda pri büranji ostali globoki zatoni, je v zadnji povodnaj strgala i so stranske strüge v povodni dosta bole nevarne kak glavna strüga. Končibar se to naj ne püsti vničiti, ka je že napravleno. Popravljanje büra niti ne košta telko kak si to nekak misli. Nekaj protja, malo dela i nekaj cementa, pa se dajo vtrgane lükne dobro zakrpöti. Le vole bi trbelo pa penezze.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 330 Din., žita 225 Din., ovsa 200 Din. kukorice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din., **Živina:** Govenska v Ljubljani kg. 8—11 Din., teoci 10— Din., svinje 15—16 Din. **Krma:** Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 70 par, Schiling 8 D. 00 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 92 Taljanska lira 5-00 D.

Samostalno podporno društvo „SVETI KRIŽ“ v Chicagi Ill.

je jako dobro za prekmurske Slovence i Slovenke. V društvo se sprejmejo moški od 16. do 50., ženske pa od 16. do 45. leta. Vstopnina eden dolar pri sprejmi v društvo. mesečna plačila za društvo eden dolar. Za to plačilo dobi vsaka kotriga ob priliki betega vsaki den eden dolar podpore, za smrtiniao pa 500 dolarov. Kotrig ma 300, gotovščine 12,000 dol. Seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci popoldne ob dvema vöroma na No 1802 S. Racine Ave.

Odborniki so: predsed.: Štefan Ros, podpredsednik: Ignac Krapec, nadzorni predsed.: Ignac Markoja, tajnik: Štefan Hozjan 2049 W. Coulter Street, podtajnik: Martin Horvat, blagajnik: Štefan Jakšič, paziteo betežnih: John Hancock, računovoditela: Matjaš Grüškovanjak i Toni Balažic, paziteo društva: Štefan Kelenc.

PERGAMENT PAPIR

se dobi po dnevnoj ceni na malo in na veliko pri:

IZIDOR HAHN MURSKA SOBOTA.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN trgovina s papirjem, s pisarniškim i šolskim potrebščinami. Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.	ERDOŠI BARNABAŠ trgovci z papirrom igračami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.
--	---

Mali oglasi.

„MAJALA“ mast in milo za obraz Vam ohrani mladost i lepoto. Napravi kožo belo, odstranjuje vso nečistočo, piščajce, zdečico, jetike in sončene šplinte. Cena za obadvoje Din 20.— Izdeluje in z poštov razpošilja: Lekarna pri Sv. TROJICI D. Lendava.

K odaji

je lepo imanje v Bučečovci, štero obstoji s 5 oralov pola, travnikov, hiše i škednja. Prednjen hram je pokriti z črepom. Poizve se pri FRANC LOVE-NJAKI, Bučečovci, p. Križevci.

Pozor krojačij sejmari! Znižane cene!

Raznovrstne moške štofe kupite najfalej v trgovini FR. SENČAR LJUTOMER (poleg hotela Zavrtnik). Nezamudite prilike oglejte si zalogo i ceno.

Mlin za prodati

na stalni vodi, v ljutomerski okolic, ob okrajni cesti novo zidan, na dva tečaja, kunst kamnov, valček dopelšen Benzin motor v dobrem stanu, zraven vrt za zeleniavo hlev za svinje govedo vse dobro urejeno in v dobrem stanu se zaradi preselitve proda. Natančna pojasnila v Gaččani pri ŠTEFAN MATKO št. 5. p. Beltinci.

ODDA SE PO

dobra oštarija, vse zidano z tremi plügami zemlje, pa lepi sadovnjak, ograd, njiva i šuma. Što šče küpiti, nai se zglati pri lastniki JANKO CVETKO v Globoki p. Ljutomer.

FAL CENI

Proda se mlin in žaga,

na dobri potočni vodi, v mlinu je par kamlov in eden valček, preša in vso orodje za tikvino olje delati, vse poslopja v dobrem stanu s ciglom pokrito, okoli 10 oralov zemle voda se lahko nabere, da dojde za mletje i žaganje več tjeđnov. 5 min. od glavne ceste, 15 min. od kolodvora. Podrobni pogoji se izvejo v gostilni

RAKOVEC,
PODGRADJE p. Ljutomer.

Na znanje županom!

VOLILNI IMENIK
in
ABECEDNI IMENIK
se dobi pri
IZIDOR HAHN
trgovini v MURSKI SOBOTI.